

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil sådan set sige, at jeg prøver bare i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag at bringe virkeligheden ind i Folketinget. En gang imellem virker det, som om lovforslag herinde bliver drøftet i et eller andet lufttomt rum uden tilknytning til den virkelighed, der eksisterer udenfor.

Derfor er der ikke tale om, at der er en eller anden organisation, der har hyret mig til noget som helst. Det er da muligt, at de vil give mig en sodavand på et eller andet tidspunkt; det kan da godt være, at det er en eller anden form for bestikkelse. Men det er nok en mindre bestikkelse, end vi har hørt om i andre sammenhænge.

Det, jeg i hvert fald meget gerne vil anføre, er, at når jeg nævner de her sager, er der simpelt hen tale om, at det er mennesker, danske statsborgere, som ikke får lov til at vende tilbage til deres hjemland, fordi man vedtager denne her lovgivning. Der er ikke tale om, at jeg beder fru Else Theill Sørensen om at være sagsbehandler. Jeg beder fru Else Theill Sørensen om at forholde sig til det faktum, at danske statsborgere mister retten til at vende tilbage til deres hjemland.

Nu nåede jeg ikke det andet spørgsmål, men det må vi tage i næste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvad hovedet er fuldt af, løber munden over med, havde jeg nær sagt. Altså jeg vil godt undskylde, det var ikke et forsøg på at være smart, det var, fordi jeg tog udgangspunkt i netop ambassadeproblematikken, og det er de paragraffer, det omhandler.

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi da der blev lavet en betænkning i 1983 som grundlag for den nye udlændingelov, hvor de her to paragraffer blev sat ind, gjorde man det på baggrund af et mindretal i betænkningen – det var altså et flertal i Folketinget – som skrev:

»Mindretallet finder det indlysende, at når Danmark således forventer, at andre lande i de anførte situationer behandler asylansøgere fra personer, som befinder sig her i landet eller på grænsen til Danmark, må Danmark også selv underkaste sig en tilsvarende forpligtelse. Hvis Danmark f.eks. afviser en asylsøger, som har nære slægtninge i England, må Danmark naturligvis tilsvarende behandle en anmodning fra en asylsøger, der befinder sig i England, men som

afvises dér på grund af nære slægtninge bosat i Danmark.«

Hvad siger fru Else Theill Sørensen til den argumentation?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det dér med undskyldningerne er selvfølgelig helt i orden. Men jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at verden har forandret sig meget siden 1983, og jeg opfatter ikke det her som et spørgsmål om, hvorvidt vi kan sende nogen tilbage til England, og hvorvidt England kan sende dem tilbage til Danmark.

Der er tale om, at det er en måde, hvorpå nogle ganske få kan opnå asyl i Danmark. Der sættes et stort apparat i gang for at behandle i det år – jeg tror, det var år 2000, der var omtalt – 2.600 sager, hvoraf omkring et halvt hundrede fik asyl.

Og jeg vil godt gentage, at det er ikke mennesker, som i den situation, hvor de er, er truet på livet eller på anden måde. De er i sikkerhed dér, hvor de er. De er ikke i deres hjemland, som de er flygtet fra.

Kl. 12.35

Til hr. Kamal Qureshi: Jeg vil godt anholde den del af bemærkningen om, at denne danske statsborger gerne vil vende tilbage til sit hjemland og ikke kan få lov til det. Det kan han eller hun jo godt. Han eller hun kan formentlig også sagtens få sin kæreste eller ægtefælle med i periferen på turistvisum osv., men det, der ophæves, er alene retten til at få vedkommende med alene på grund af ægteskabet. Der kunne jo være mange andre grunde.

Det kan godt være, at lige den person dér ikke kan, men man kan i hvert fald vende tilbage til sit hjemland. Det er ikke det, der er nogen der forhindrer.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Kamal Qureshi for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jamen det er da en gave, at danske statsborgere kan få lov til at vende tilbage til deres hjemland på ferie. Det må man da sige. Det er det da virkeligt.

Altså jeg har som SF'er fra starten af folketingssamlingen kørt på, at vi skal give mennesker lov til at vælge deres ægtefæller. Vi er imod tvangsægteskaber. Nu står vi her og siger, at vi